

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

2836

Vragen van de leden **Cörüz** en **Van Toorenborg** (beiden CDA) aan de minister van Veiligheid en Justitie over «foute» hulpofficieren (ingezonden 7 juni 2011).

Antwoord van minister **Opstelten** (Veiligheid en Justitie) (ontvangen 15 juni 2011).

Vraag 1

Heeft u kennisgenomen van het bericht «Taakstraf voor «foute» hulpofficieren»?¹

Antwoord 1

Ja.

Vraag 2, 4

Acht u het een wenselijke gang van zaken dat de strafzaken tegen de van valsheid in geschrifte/fraude verdachte betrokken hulpofficieren, is afgedaan door middel van een transactie, aangeboden door het Openbaar Ministerie (OM) in plaats van een oordeel door een strafrechter middels een openbare terechtzitting?

Bent u van oordeel dat met de (inmiddels aanvaarde) transactie kan worden volstaan of worden ook arbeidsrechtelijke gevolgen aan de afdoening van de zaken verbonden? Deelt u de opvatting dat in beginsel voor de betrokken politiefunctionarissen hervatting van de taak als hulpofficier niet meer wenselijk is?

Antwoord 2, 4

Ik verwijs naar mijn antwoorden op de schriftelijke vragen van het lid Helder van uw Kamer (kenmerk 2011Z11775, ingezonden 6 juni 2011).

Het beoordelen van de wenselijkheid van een eventuele hernieuwde inzet van betrokkenen als hulpofficier van justitie is een verantwoordelijkheid van de betreffende politiekorpsen. Overigens heeft het Openbaar Ministerie mij meegedeeld dat de betrokkenen vanwege de getroffen disciplinaire maatregelen op dit moment niet inzetbaar zijn als hulpofficier.

¹ NRC Handelsblad van 31 mei 2011.

Vraag 3

Klopt het dat de transactie is aangeboden door het OM in Maastricht en dat de betrokken hulpofficieren in datzelfde arrondissement werkzaam waren? Zo ja, wat vindt u van deze gang van zaken? Was een beoordeling van deze zaken door een ander arrondissementsparket niet beter geweest?

Antwoord 3

Het klopt dat de transactie is aangeboden door het arrondissementsparket te Maastricht en dat betrokkenen in dat arrondissement werkzaam zijn. Overeenkomstig de regels van de relatieve competentie (artikel 2 e.v. Wetboek van Strafvordering, WvSv) is een arrondissementsparket belast met de opsporing van alle strafbare feiten die binnen het betreffende rechtsgebied zijn gepleegd. In uitzondering op deze regel dient een rechterlijk ambtenaar op grond van artikel 510 WvSv te worden vervolgd bij een ander gerecht dan het gerecht behorend bij het gebied waarbinnen hij werkzaam is. Hiervan is in dit geval geen sprake nu de betrokkenen allen politieambtenaar zijn en geen rechterlijk ambtenaar.

Onderzoeken naar politiemedewerkers worden uitgevoerd door zogenaamde «bureaus interne onderzoeken» die de integriteit van eigen politiemedewerkers onderzoeken of – in uitzonderlijke gevallen – door de Rijksrecherche. De leiding van dit soort strafrechtelijk onderzoeken ligt bij het Openbaar Ministerie van het betrokken arrondissementsparket.

Het Openbaar Ministerie heeft mij meegedeeld dat het onderzoek naar de vier onbevoegde hulpofficieren in Limburg is verricht door het bureau interne zaken van de twee betreffende politiekorpsen. Er bestond geen aanleiding het onderzoek over te dragen aan de Rijksrecherche of te laten afdoen door een ander arrondissementsparket. Ik heb dan ook geen reden om aan te nemen dat het strafrechtelijk onderzoek naar de onbevoegde hulpofficieren van justitie beter in een ander arrondissementsparket had kunnen plaatsvinden.

Vraag 5

Kunt u aangeven in hoeveel zaken het onbevoegd handelen van hulpofficieren heeft geleid tot consequenties voor strafzaken? Zijn hierdoor strafzaken stukgegaan?

Antwoord 4

In mijn antwoorden op schriftelijke vragen van de leden Marcouch, Recourt en Kuiken van uw Kamer (kenmerk 2010Z17052, ingezonden op 18 november 2010) heb ik aangegeven dat vormverzuimen ten aanzien van de meest gebruikte bevoegdheden van hulpofficieren door de rechter verschillend worden beoordeeld. Het Openbaar Ministerie beschikt niet over een landelijk overzicht van alle strafzaken waarin de onbevoegdheid van de hulpofficieren al dan niet consequenties heeft gehad. Uit een beknopte inventarisatie door het Openbaar Ministerie komt het beeld naar voren dat de rechter in de meeste gevallen geen consequenties aan dergelijke vormverzuimen verbindt. Een uitzondering daarop vormt een uitspraak van de rechtbank Maastricht waarin een verdachte werd vrijgesproken. Deze uitspraak (LJN: BN3088) is door het gerechtshof Den Bosch op 28 september 2010 in hoger beroep vernietigd (LJN: BO1027) en terugverwezen naar de rechtbank Maastricht. Op 29 april 2011 heeft de rechtbank Maastricht het Openbaar Ministerie in deze zaak niet-ontvankelijk verklaard (LJN: BQ3968). Hiertegen heeft het Openbaar Ministerie hoger beroep ingesteld. In een andere zaak heeft een strafvermindering van 20 uur werkstraf plaatsgevonden (rechtbank Den Bosch, 12 mei 2010, BM 4041).